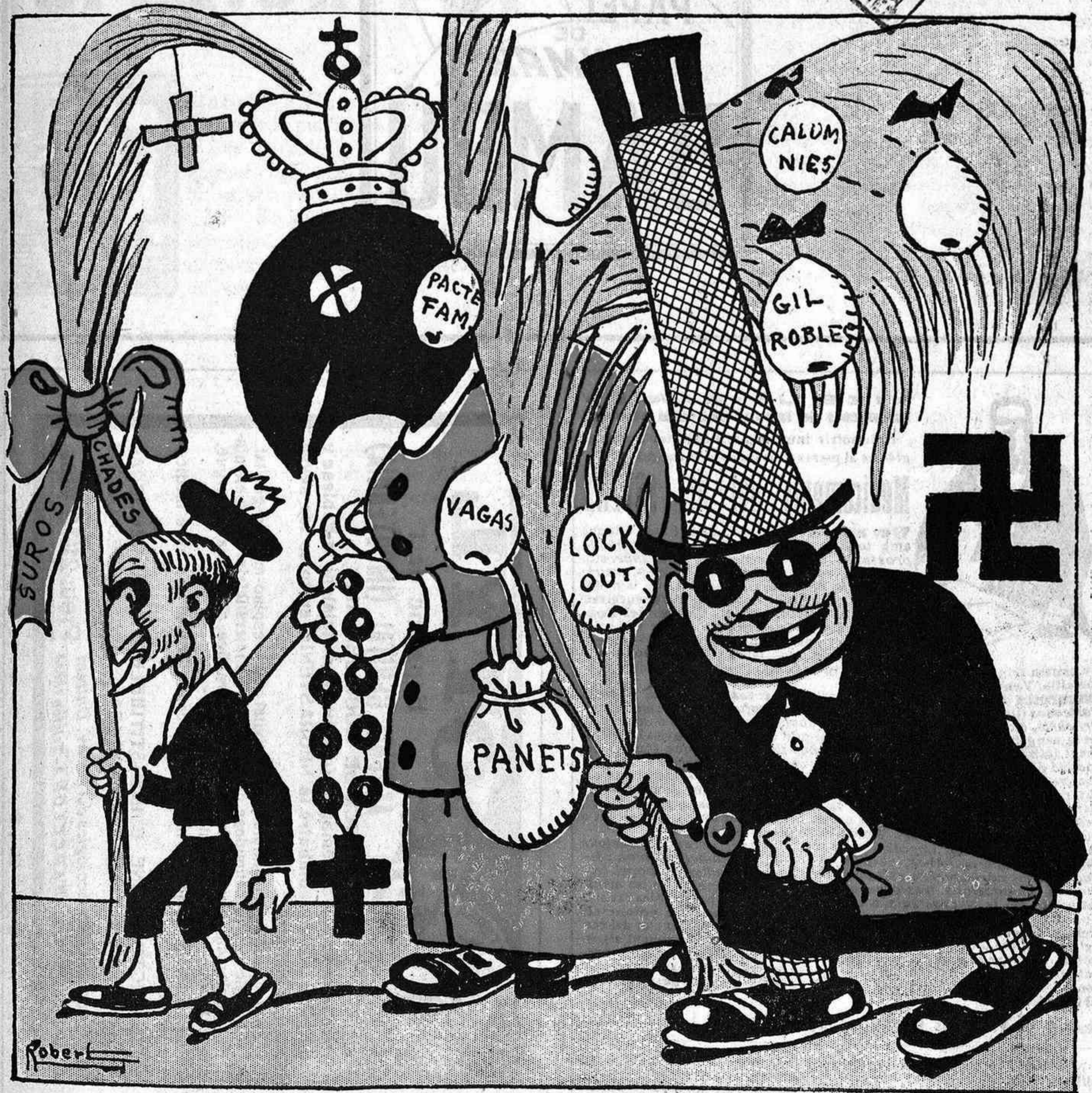

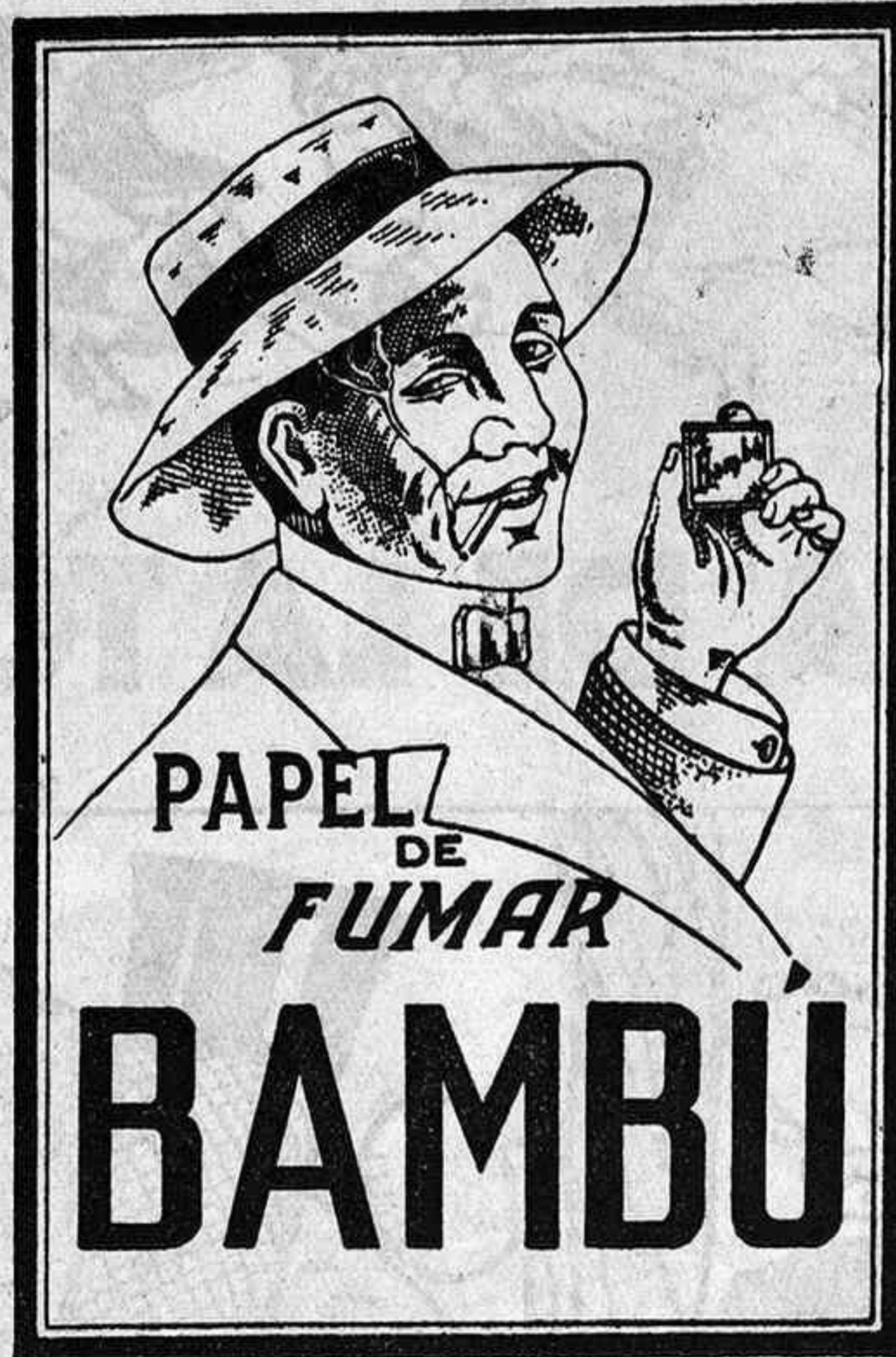

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERTANY A LA BIBLIOTECA
D'ARTS I LLETRES DE BARCELONA

Diumenge de rams.—La familia Pita anant a beneir la palma com tots els anys.

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenoràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *tuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'00 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicosos* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *erifemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Fildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'00 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *spermatòrrhea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'00 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o de debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Solvré, carrer del Ter, 16, telèfon 8079** S. M. Barcelona, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

SUPERIORITAT

«Parablas a Cataluña» és el títol d'un article publicat a "El Socialista".

Les paraules de "El Socialista" gairebé, més que paraules per Catalunya, són paraules per Castella.

"El Socialista" remarca uns fets republicans que s'han produït en els darrers dies i que no havien de produir-se:

La sessió de Corts on l'Albinyana donà compte de la seva detenció a Barcelona. En la sessió no es regatejaren els insults per la nostra terra.

Les declaracions guerxes del senyor Lerroux, plenes de metàfores de llauna i d'inconveniències amb bafarada d'antic capell de gipi, el capell de la cinta de bandereta.

L'incendi barroerament criminal — mentalitat de cova —, de les corones depositades damunt la tomba de Macià.

D'on brolla tot això? D'on surt? Què ho produeix? Ho produeix una pruija egocèntrica. Brolla d'un morbós sentiment de superioritat en el comanament, d'un arribisme poblerí que bufa els pujats, convertint-los en globus.

Amb la caiguda de la quincalleria monàrquica, amb el "desmarquesament" cursi de tants i tants madrilenyistes, devots de la mitja vermella i de la casaca amb galons, semblava que el sentit d'una superioritat castellana havia de desaparèixer.

No ha estat així, segons sembla. Amb monarquia i amb república, amb dretes i amb esquerres els senyors de Madrid s'imposaren com grans senyors; ells seran els de la capital i els altres els de la província; el català serà lladruc de gos, el castellà idioma d'angelets; els d'ací serem gent manada, ells d'allà gent manant. Tota la superioritat per a ells. Tota la inferioritat per a nosaltres.

En taules de cafè i en la nostra mateixa Barcelona, hem oït sostenir, ja per gent abillada de senyor, ja per gent vestits d'obrers, que ells no tenien el deure d'aprendre el català, malgrat guanyar-se la vida a Catalunya. Són els catalans els qui han d'aprendre el castellà. Els favorescuts per la sort d'haver nascut en terres de Castella no tenen

deures, ni tan sols han de tenir amabilitats corresponents. Són els amos. Els deures toquen als altres, als no favorescuts per la carretera castellana ni per l'arxiu eclesiàstic o civil de Peñaranda o de Navalcarnero.

Contra semblant concepció del conglomerat hispànic, són pocs els d'allà que n'han sabut protestar. Gent eminent com Unamuno han tingut de la diversitat de terres una fosca concepció borbònica. Assistim a un renaixement dretístic amb "marcha de Càdiz" (encara la "marcha de Càdiz" que tan grata havia estat al senyor Lerroux a la qual deu bona part del seu encimbellament present). Bo és que surti "El Socialista" a dir "paraules a la Castella supervivent" mentre sembla que les diu per Catalunya.

Se'ns ha demanat una convivència i una conllevància i sembla que els convivents i els conllevants hem d'ésser únicament nosaltres. Nosaltres hem d'afluixar en els nostres sentiments, en les nostres amors, en els nostres drets. Ells faran molt si us aguanten deixant-nos la fesomia. Hem d'ésser germans, però uns germans de fregall; escarrassots de feina i figurats d'apoteosi. Hem d'apuntalar quan calgui i agafar a l'aire el rosegó que vulgui donar-se'ns: no el que és de dret que sens doni. Ara, com abans, ens trobem igual. Ara, com abans, som enemics, amb una cadena per lligam, no amb una convicció ni una voluntat encadenadores.

Calia que fos "El Socialista", ben comprensivament, el qui parlés per nosaltres als de Castella. Les "Parablas a Cataluña" del seu article, ens semblen un desgreu a la nostra terra ben oportú. Gent de mar, gent oberta, la gent de Barcelona ha posat en els seus balcons, amb efusivitat, profuses banderes que cridaven una volguda convivència. Allà se'ns ha contestat amb roncs i ensenyant les dents. Les dretes porten un programa marcadament anticatalà. Els cavernícoles posen en el seu programa una Espanya unitària, amb tota la tenebra de la reialesa i del convent. L'Escorial és el seu punt d'arranc, el seu nou Covadonga. Mancava que s'exterioritzés la malvolença, lerruxistament imprecisa, d'algunes esquerres. Contra l'Escorial castellà recordi's que les esquerres han començat a Catalunya la seva consolidació republicana. Del lerrouxisme ho esperem tot. Com també esperàvem de "El Socialista" i dels altres elements, avançadament i francament esquerrans, les paraules raonades que han estat dites. Les dretes poden fer sentir la seva pretesa superioritat de cartró i llustrina — essència monàrquica —, damunt de Catalunya. (Catalunya ha declarat que era francament separatista de l'Espanya passada.) Les esquerres no poden, ni han de voler-ho. Es el darrer lligam que priva una trencada irreparable. Els d'allà autèntics (i ho diem pejorativament), sembla que no se'n adonin. Bo és que algú amb front es prengui com un deure el recordar-ho.

A "El Socialista" li donem unes gràcies ben de casa, ben catalanes.

La setmana vinent es posarà a la venda el número extraordinari dedicat a Montjuïc.

**EL CARDENAL SEGURA
RECOMANA...**

El Cardenal Segura recomana "El Siglo Futuro". I el recomana amb unes llangors avellutades de gat dels frares.

Llegiu: "En esta tranquila soledad a la que el Señor en su adorable Providencia me ha traído, sigo muy de cerca los acontecimientos de la Patria en los difíciles tiempos que atravesamos."

Abans el Cardenal Segura no els travessava tant difícils. I que ara els travessa difícils és un dir...

Seguiu llegint: "Desde que Dios quiso, o permitió, que se me retirara del campo de combate, no me quedan otras armas que las de la oración y las del sacrificio, y éstas las utilizo sin cesar con la esperanza firmísima

puesta en la gran misericordia del Corazón Santísimo de Jesús, por cuyo reinado individual, familiar, social y político, luchan tan denodadamente esos puñados de buenos que no dudan en arriesgarlo todo por la defensa de los imprescriptibles derechos de Dios y de su Santa Iglesia."

Farsant!
Les cartes del Cardenal Segura serveixen de reclam a "El Siglo Futuro" com las de qualsevol vedette a un científic qualsevol!

LA PLAGA DE LES MISS

Fins hem arribat a tenir "Mis Peñya Lalanda".

Les coses més estrafolàries i més inversemblants tenen la seva Miss.

Arribarem a tenir "Miss Convent"?

Aquesta, si sovintegessin les eleccions, la nomenaria la Lliga.

HEM PARLAT DE MISS...

La senyoreta Carbajal està tipa — segons ens diuen —, de portar la camisa de la Pompadour. D'avui endavant pensa posar-se la de la Puntaire o la de la Maria-Aneta.

Abillada amb aquesta catalanitat exacerbant té moltes possibilitats d'ésser elegida Miss Parlament Català.

Li avancem la nostra enhorabona!

**NO EM VINGUEU AMB
HISTORIA!**

L'altre dia un periodista faceciejava pels passadissos del nostre Ajuntament.

- Per què vénis tan tard de l'escola?
- Es que el mestre m'ha castigat per no trobar els Urals.
- Ha fet bé. Així una altra vegada et recordaràs on deixes les coses.

I preguntava a l'un: "Quin lligam de família uneix els germans Quinteros?"

O recordava a l'altre la frase d'un gran rotatiu barceloní: "—La dent del temps ha deixat llises les pedres de les Piràmides."

O esmentava a un tercer aquella sentència d'un dels nostres homes més albiradors, sentència llençada en un míting: "—El polític és com l'aeronauta: si s'aixeca massa enlaire troba que li manca la terra sota els peus."

Per fi va topar-se amb el regidor senyor Matheu i li preguntà: "De quin color era el cavall blanc d'Enric V?"

El senyor Matheu va arronçar-se d'espatlles i va dir amb una mitja rialleta:

"—No em vingueu amb històries a mi. Jo sóc un home radical i pràctic."

PROPAGANDA CONTRA- PRODUENT

Un venedor d'una marca d'automòbils procura convèncer un client de la molta acceptació que tenen els seus automòbils:

"—Vostè pretén que els nostres automòbils no valen res i jo li asseguro que hi ha hagut dies que els hem venut a dotzenes."

"—I quant val una dotzena?" — pregunta irònic el problemàtic comprador.

"—No li ho puc dir!"—respon amb pressa el venedor de la casa—. "La comanda es fou feta per l'Ajuntament i com que l'Ajuntament gairebé no paga, li diré el preu de l'auto quan la factura sigui cobrada, car aleshores podré comptar quant puja l'acumulació d'interessos!"

SCHMELING A SITGES

Ara per ara Schmeling està tranquil a Sitges, on ha posat el seu camp d'entrenament.

La colònia, que féu fugir a Ronald Colmann a força de demanar-li postals signades, no ha fet presa del boxador.

Això que Schmeling ja havia après a dir unes quantes coses en castellà, en el castellà deliciós que sovint emprava la "cuelonia aristocràtica" de la blanca Sitges.

"EL DIVINO IMPACIENTE" A GRACIA

"El Divino Impaciente" ha agafat

—Es de vostè aquest nen?

—Sí, senyor.

—Ja és ven veritat l'adagi •de tal palo tal astilla•.

el tramvia número 21 i s'ha entaforat en un teatre de Gràcia.

Mentrestant a Romea, en espera que el 21 retorni aquest "Divino" al Teatre del carrer de l'Hospital, segueixen fent amb èxit clamorós "La Pasión y Muerte del señor Pío Daví".

VISIONS BARCELONINES

Lola Anglada ha fet en una gran col·lecció de dibuixos colorits, la reconstrucció de la vida barcelonina, costums, anecdotari, monuments, dels segles XVIII i XIX.

Un dels congressistes del darrer congrés espiritista celebrat a Barcelona preguntava l'altre dia a Lola Anglada:

—Vostè creu en esperits?"

Lola Anglada en tingué prou amb somriure com a contesta.

"—Doncs fa malt fet de no creure-hi — va insistir el congressista—. Jo puc assegurar-li que vostè és una reencarnada i que Francesc Curet, l'erudit barcelonista, que li ha fet l'explicació del text, també és un reencarnat.

—Francesc Curet devia ésser un militar. Aniria a la Font del General i allí es trobarien. Vostè...

Lola Anglada, amb aquella vivacitat seva tant simpàtica, va tallar la paraula al qui li explicava la seva vida de la pre-reencarnació, mentre deia a l'espiritista:

—Pel que respecta a mi, calli. Qui sap si resultaria que abans vaig ésser la Marieta de l'ull viu.

I se n'anà decidida, colgant a l'admirador d'Allan Kardec amb la bromera rissada de la seva rialla.

LES EMINENCIES

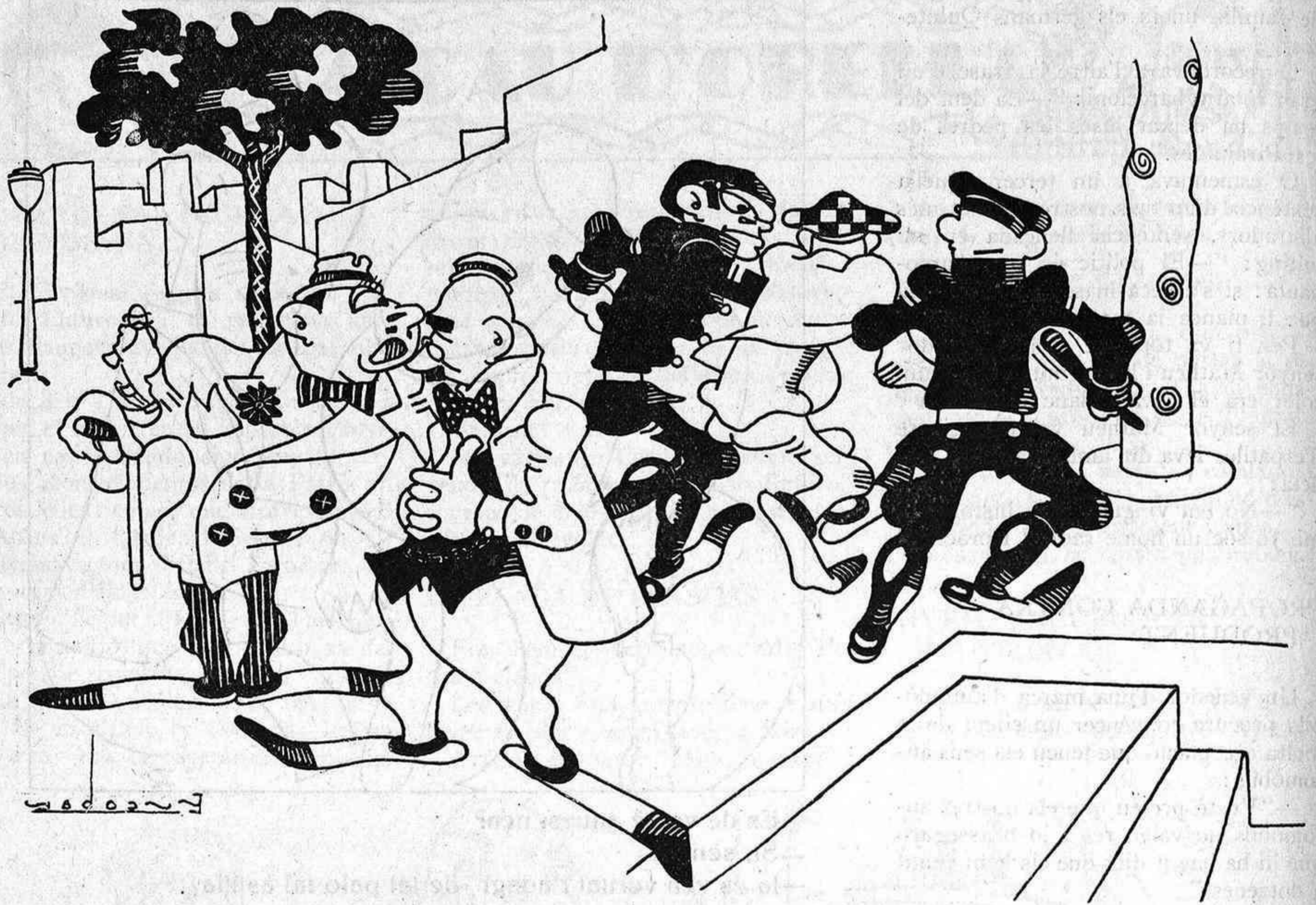
Un diari local ha demanat al senyor Cambó si creia que la propaganda feixista estava dintre la llei i si el règim monàrquic era consubstancial amb el feixisme.

I el senyor Cambó ha contestat:

—Respecte el feixisme vaig publicar un llibre. Respecte a la segona pregunta: No sóc partidari de l'abús d'exposició de judicis. Jo únicament parlo quan em sembla.

—O quan li convé — hi afegiríem nosaltres.

Quines opinions més sintètiques exposen moltes vegades els grans homes!

—Algun atracador?

--Pitjor, un home perillós, ha tingut la gosadia de dir que era republicà.

EL ROSARI DE L'AURORA

Tots haureu sentit parlar del rosari de l'aurora. És molt possible que alguns de vosaltres fins i tot l'hàgiu vist o hàgiu sabut que es celebra en algun recó salvatge, en algun poblet d'alta muntanya. El que no sabíeu, el que mai no hauríeu sospitat, és que es celebra a Barcelona. No obstant, res més cert, res més cert encara que sembli mentida.

L'altre dia una gasetilla de les *Religiosas* de no recordem quin diari ni ganes — una gasetilla molt mal redactada per cert — ens ho innovava:

“Aumenta cada dia el número de devotos del Rosario de la Aurora, que asiste cada dia a las seis de la mañana a la Catedral, acompanyando al prelado, ferviente devoto y propagador entusiasta del Rosario matutino.”

Aquest “prelado” és l'anti-catàl Irurita, una mena de canonge Montagut corregit i augmentat: aquell Montagut home d'influència en temps de la dictadura i avui amic de l'Albinyana,

tant amic que fins l'acompanya al jutjat. I segurament l'hauria acompanyat a la presó; cosa que ens hauria plagut de debó perquè sempre fa bonic l'esperit de sacrifici.

No tenim res a dir que hi hagin uns quants senyors que els agradi de llevar-se de matí. Fins i tot creiem — encara que mai no ens haguem atrevit a fer l'experiència — que llevar-se de matí és tant bo per a la salut. Creiem, però, que no s'hi val a molestar els qui no volen llevar-se, els qui prefereixen quedar-se al llit en lloc d'anar a cantar el rosari. I fins creiem que a les sis del matí no és hora de cantar, tant si es tracta del rosari com si es tracta de la massurca de “Luisa Fernanda”; no sabem què és pitjor.

Del rosari de l'aurora no en tenim referències massa bones. Sabem, per exemple, que quan una cosa s'acaba malament hom diu: “això s'ha d'acabar com el rosari de l'aurora”. I és que el rosari de l'aurora s'acabà a garrotades.

El rosari de l'aurora havia sofert

una pausa d'anys. Feia anys que no es celebrava el rosari de l'aurora. La gent es veu que no estava per rosaris. I això que la monarquia era fonamentalment catòlica i feia una pudoreta de capellà que no podia aguantar-se.

Ara amb la República — i amb una gran estranyesa per part de tots els republicans — reapareix el rosari de l'aurora. Amb la monarquia — a f. p. — del rosari de l'aurora no se'n cantava ni gall ni gallina. Ha estat necessària la República perquè ressuscités, a pesar del laïcisme i de l'article.

Ara bé, ressuscita d'una manera que no sembla un rosari: sembla un “tràgala”. I com que sn molts els qui no volen una República amb rosaris, és molt possible que la cosa acabi com acabà una vegada.

I que consti que no és una amenaça; nosaltres som massa bons nois per a amenassar ningú. No, no; res d'això; és, senzillament, una advertència.

Quirze de Besora

GLOSSARI

EFLUVIS DE PRIMAVERA

Per als qui comencem a tenir certa edat, la revifalla de la primavera ens converteix a contracor en una mena de sàtirs goluts de primícies i de gràcies virginals. Mirant-ho fredament, amb la freda exultació de l'experiència, que posa borrallons de neu en les branques florides dels ametllers, la primavera és l'època més ingènua i poca-solta de l'any. Potser per això, causa i efecte, admirem amb un compassiu agredolç d'entusiasta curiositat els poetes que sorgeixen indefectiblement amb les violetes i les mongetes primerenques.

Què s'haurà fet d'aquell homenet grassó i lluent, que vessava joia i optimisme dels seus ulls rodons i bellugadissos com bales de vidre, que fa vint anys ens llegia, sota les mimoses flori-

des de "Can Conrado", bo i acariciant els pèls d'una piga que semblava de fantasia, les estrofes del seu llibre de versos "Gracioses i cerveses", que subratllava amb el subtítol de "poemets d'estiu"?

Segons ell, els poemets "cervesa" eren els de to greu i elegíac i els de "graciosa" els de tarannà festiu i lleuger. Hi havia, entre els primers, una composició dedicada a Jacint Verdaguer que era una delícia. Parlava de:

"el poeta que amb ses manyes
i do sobrenatural,
son nom ha immortalitzat,
fent sa figura immortal",

i en descriure, a tall d'"adàgio", les activitats literàries de Mossèn Cinto, deia que:

"escrivia versos i altres documents".

Més cap ençà, qui són, els de la nostra generació, que han oblidat aquell inefable A. Calderer Morales, l'autor

de l'immens "Himne a Santa Coloma de Gramanet", en el qual es canta profèticament el pervenir de la futura ciutat riberenca del Besòs amb aquests versos dignes d'una làpida:

"tant com s'ha parlat de Roma,
de tu, amb el temps, parlaran"?

Que la saba primavera no s'ha estroncat, ens ho diu a les clares un saborós poemeta que ens arriba a les nostres mans, de Josep Barta, "pagès, pintor i poeta líric; químic biòleg d'agricultura ària; constructor de paradisos; enginyer agrònom i apocalíptic, precursor de l'edat d'or; home de lletres originals i sidèries".

El poemeta, senzill i sucós, té per títol "Sobrietat", Lírica Higienica, i es descompon en els següents cants: Sobrietat. Els drames de la cuina, Bunyols de l'Empordà, L'art de menjar peres, i La fi de l'imperi de Satan (apocalíptica filosofia dalt la figuera).

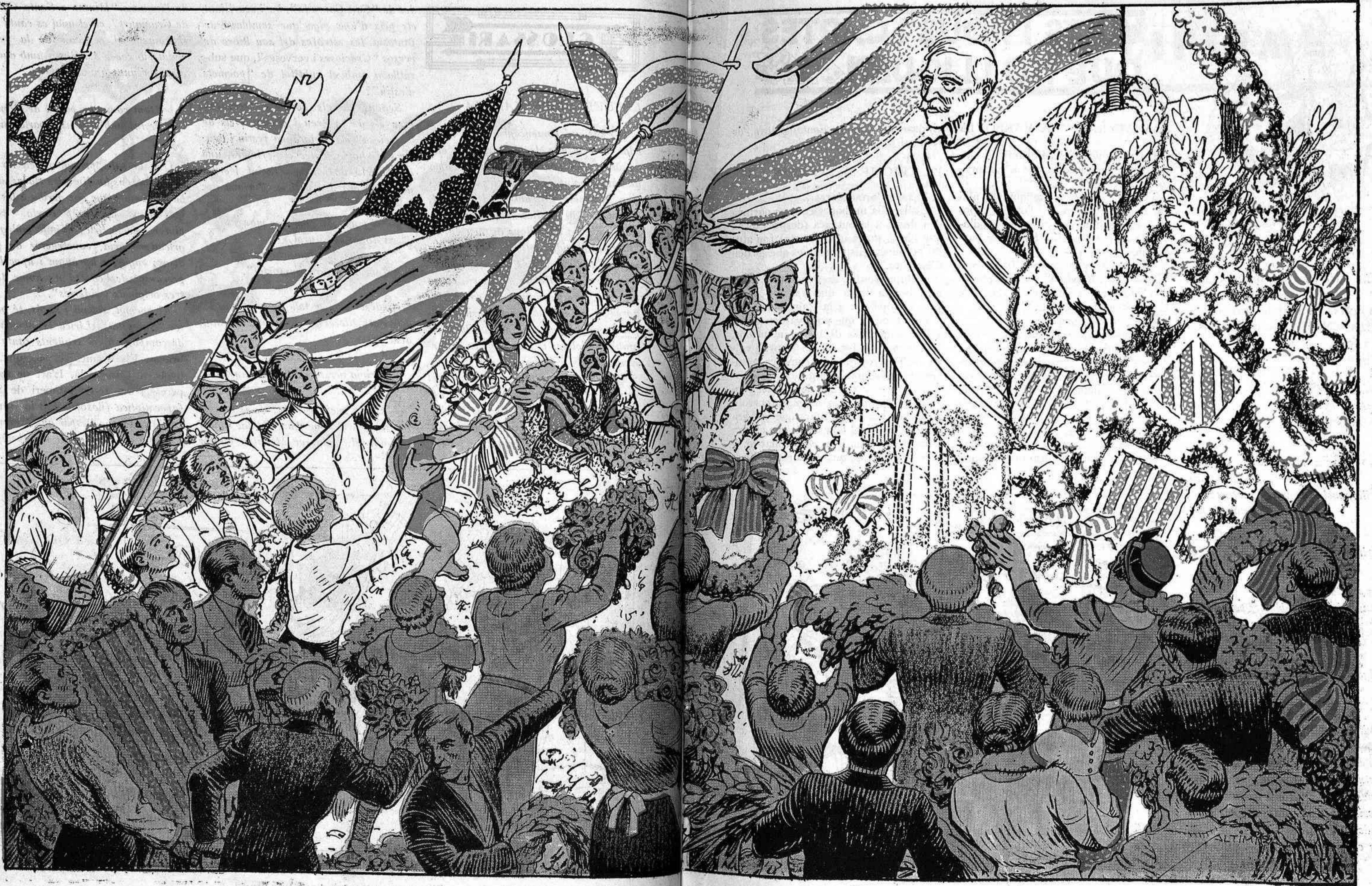
Llàstima que l'espai que tenim destinat no ens permeti de trompetejar la

El transformista.

Oh! és el meu fill que es creia que era una dona.

PERTANYA A BIBLIOTECA DE L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

L'acte de desgreuge del diumenge.—cià. Gràcies estimat poble, ja estic venjat.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

LA PAU REGNA A VARSOVIA

Un comunicat del Ministeri de Governació ens assabenta que a Espanya tot està tranquil.

Verdaderament, de tranquil·litat, n'hi ha. Ningú no fa res... Tothom reposa... Reposen un grapat de milers d'obrers que no tenen altra feina, que buscar-ne...

Reposen en pau un sens fi d'obrers assassinats... Reposen en pau els obrers dels Ferrocarrils Catalans... els de la Construcció a Madrid...

Massa tranquil·litat...

Convindria que la gent no estés tan tranquila. Convindria que en lloc d'ésser tan sanxopanxistes, ens tornessin Quixots, i investíssim d'una vegada aquest immens molí de vent, que se'n diu Espanya, i que els vents republicans, no fan rodar de cap de les maneres, i que espera funcionar, espera amb delit, uns altres vents que seran feixísticament dictatorials, i que

vindran dirigits de Fontainebleau, de Roma i de Berlín.

EL TRIOMF DEL FEMINISME

Ja tenim atracadores...

L'altre dia un bon xicot que portava deu duros a la butxaca (després diran que ningú no té una pesseta) fou aturat per unes veus femenines que sortien d'un auto.

—Puja, ros, li digueren tres noies més bonica l'una que l'altra—. Ens vols acompanyar a la Rabassada?

El bon xicot que portava deu duros a la butxaca, ple de bones intencions, no s'ho va pas fer dir dos cops. I voltat de les tres gràcies, comença a enfilarse Tibidabo amunt.

En trobarse davant de l'Hotel Florida, les tres gràcies, amenaçaren sobtadament amb una Star, que no era pas de "cine", el bon xicot, que encara tenia deu duros, i en escorcollar-lo, li prengueren tot quant portava, des-

Ella.—Ha mort el financer Dupont i ha deixat la fortuna a la seva dona. ¿No li tens enveja?

Ella.—No, jo només vull ésser vídua teva.

brotada poètico-naturista de Josep Barta!

Blasma irat dels qui:

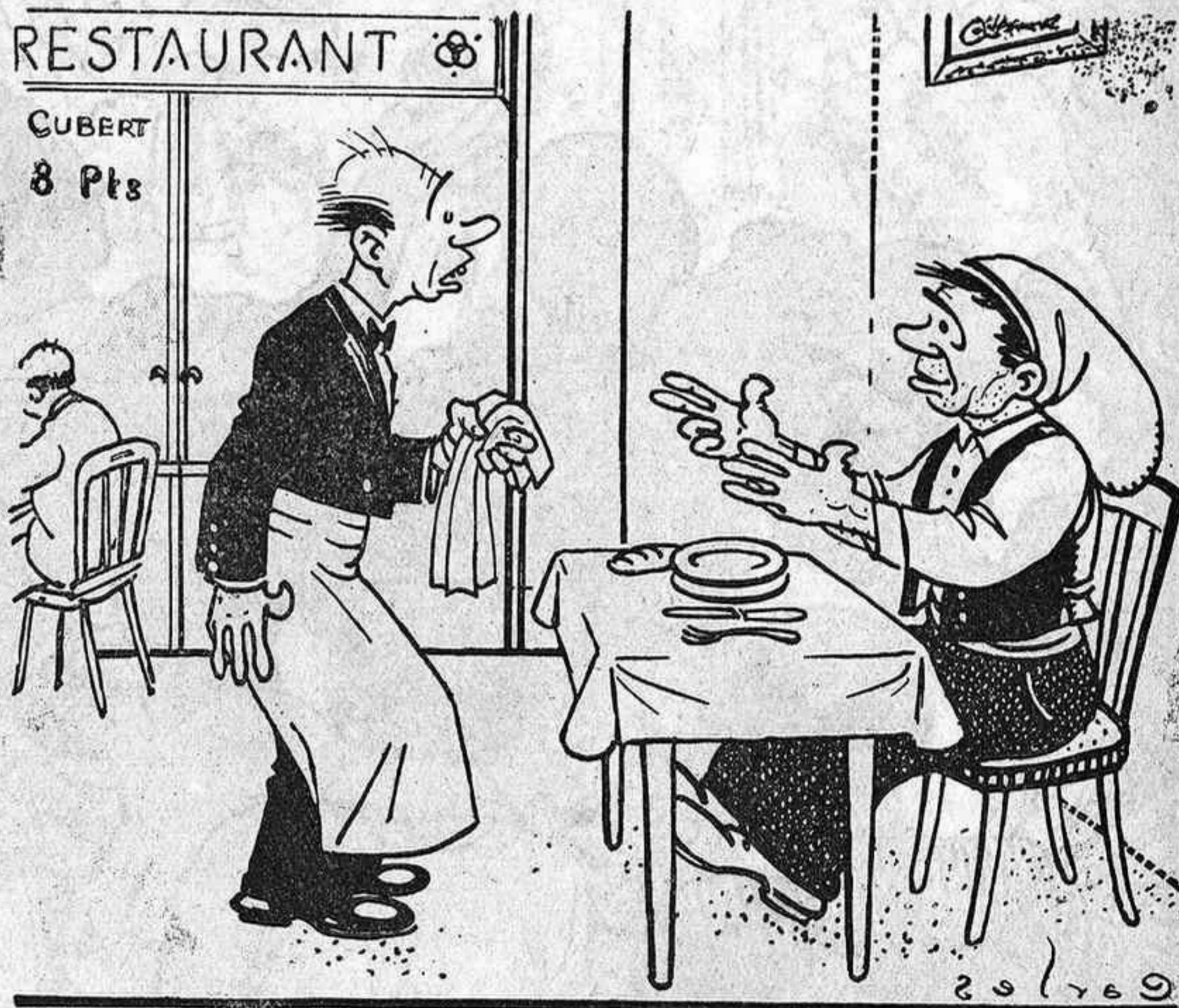
"accepten sens mirar prim, carn de [porc, botifarra, aus, ous, llet, mel, formatge, macarrons i [tots els alcohols".

i sospira per:

"...la substància, que tenen, insubstituïble, les peres, i que [l'aire no fa rància, Heli, Calci, Hidrògen, Ferro i Magnesi [sense efervescència, divulgant de salut eterna la Divina [Ganància".

Què direm de tot això? Que enfront de la poesia cabalística, fosca i impenetrable que han posat de moda els intellectuals d'ara, que tot just nascuts fan nas de cigonya i han de dur ulleres, preferim l'enciam tendre d'aquests cantors de bardissa, clars, planers i pintorescs com una llesca de pa sucat amb oli.

PANICAL

A la fonda.

—Vuit peles el cobert?

—Doncs retireu-lo que ja menjaré amb els dits.

aparegueren ràpidament bo i deixant el pobre noi que ja no tenia els deu duros, amb un pam de nas en mig de la carretera.

El feminisme triomfa, em diran vostès.

L'home és igual a la dona... Té les mateixes qualitats... la mateixa valentia!

Es l'home qui triomfa: perquè ara resulta que les tres dones atracadores, no eren altres que tres "flors de te"... del "Barri Xinès".

I això és un gran triomf masculí. Perquè que tres senyores, fessin rodar el cap d'un home, no tindria res de particular.

Però que tres homes arribin a fer perdre el món de vista a un bon xicot que tenia deu duros, vaja... això no ho pot fer ningú més que... tres homes...

NOVES CURTES

Deia en Daví, el gran actor castellà, a un company, qui li parlava d'un actor convertit recentment al teatre de l'altra part de l'Ebre.

—Qui, ell? tú no pots imaginar-te de quina manera més desastrosa parla el castellà! Figura't que d'una llevadora, en diu una comadreja! No sap que se'n diu una madriguera!

PACIFISME

El diari m'ha assabentat que a Madrid parlaven de pacifisme. Com que en sóc empedernit partidari hi he rumiat llarga estona. I ací van les meves profundes cogitacions.

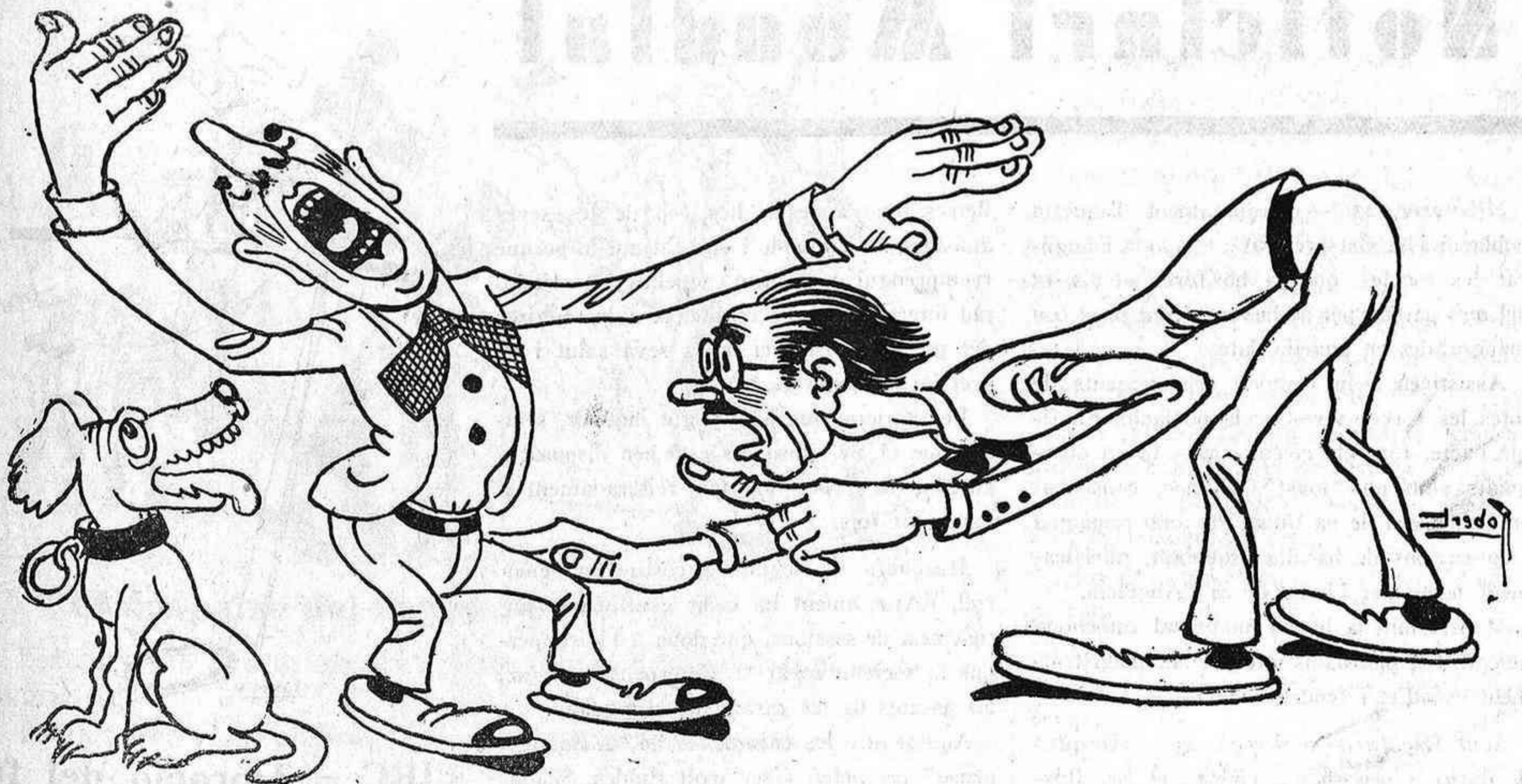
El concepte pacifístic sustentat antany pel panxacontentisme ha fracassat sorollosament. El sometentisme panxagros armava la guàrdia civil (o incivil, com diuen alguns), la de seguretat (o d'inseguretat, com diuen d'altres), la d'assalt (o de sal, com diuen molts)... I, per tal de fer-lo prevaler, àdhuc s'armava ell... Però, malgrat el luxe de mesures preventives, el problema continua sense resoldre...

Per altra banda, el concepte de pacifisme que tenen els periodistes cavernaris és força especial. Tanmateix els tals plumífers saben interpretar fidelment el pànic que el veritable contingut del mot produeix a llurs lectors. Per pacifisme entenen això: "Rotundamente, con la autoridad", "Para lo que sea, junto al Poder público", "Incondicionalmente, con el Gobierno"... I aquest, amb una correspondència que enamora—no en va "estamos entre caballeros"—els respon complagut: "Orden y legalidad", "Pacificación de los espíritus", "Vivir en paz y trabajar en paz"...

Es clar que del "vivir en paz y trabajar en paz" la genteta paleolítica en té una noció molt discutible... Pels "señoritos" espanyols "vivir en paz y trabajar en paz" equival a llançar en els cabarets els diners produïts per les terres que no coneixen. Pels trabucaires d'"El Correo Catalán" i troglodites d'"El Siglo Futuro" significa posar mordasses a les consciències. Pels feixistes, convertir l'arbitrarietat d'un dictador en mestressa despòtica del país. Pels opulents capitalistes, esclavitzar i deixar morir de fam els treballadors. Pels burgesos acaba'ats, lluir de tant en tant una dameta diferent, com qui llum una nova marca d'automòbil...

No obstant, hom es va adonant que això no és ben bé "vivir en paz y trabajar en paz". Hom comença a suposar que viure en pau, viure pacíficament consisteix a fer fugissera la misèria espiritual i material que ens ennuega... I hom recorda la França de 1789, la Rússia de 1917, i pensa que, tal vegada, la millor manera de viure en pau seria concedir unes incessants vacances als tres milions de xupopters que vint-i-un milions de pàries espanyols suportem encara...

Antoni Sitjes i Albà

Venent-se la dentadura.

—Això, no li ho puc comprar. Aquest pont té dos forats.

—Home, ¿que potser ha vist cap pont sense forats?

els contes de l'Esquella

LAICISME

El cap d'una oficina de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Torredelvall, el Sr. Floreal, era un home laic.

No res de religió ni de creències. El senyor Floreal no creia amb res més que amb ell mateix, i encara gràcies.

El que més el sulfurava, era que la gent portés noms de Sant.

Els seus fills, havien estat inscrits solament al Registre Civil, i portaven per noms, el sis dies de la setmana. Diem tot passant, que el que es deia Diumenge, era un gandul a l'igual no hi havia manera de fer treballar mai.

Doncs bé. Quan algun empleat anava a portar-li la recabdació de les con-

tribucions, el Sr. Floreal s'indignava, en veure que totes les poblacions per les quals el cobrador havia passat, portaven noms de sants.

—Sant Feliu de Guixols... — deia el cobrador passant llista.

—Feliu de Guixols... — rectificava el Sr. Floreal.

—Sant Cugat del Vallès...

—Cugat del Vallès... — afegia l'altre.

—Sant Joan de les Abadeses...

—Joan de les Abadeses...

—Sans...

—Ara sí que m'has mort — respongué el funcionari laic...

Per primera vegada, no va poder rectificar!

i un pas doble, i que el solo que hi ha en el segon vals, després de molts esforços, s'ha pogut aconseguir que el cantés el noi gran de ca la Mariona; a més d'això, hem pogut esbrinar que la música és d'un cèlebre mestre de capella, fill del poble i que la lletra fou encarregada a un estudiant de capellà, també fill del poble, i que per més senyes pel juny serà missacantant.

Ahir fórem invitats a sentir un assaig i restàrem bocabadats de tan bella execució, sobretot d'un tros que fa:

Sortiu donzelletes,
sortiu al balcó
i a les cistelletes
poseu-hi el porró.

també els mutis són mola ben encertats, puix que mentre els tenors i baritons fan: zin-zin, zin-zin, zin-zin els baixos contesten: bub-bub, dub-bub, bub-bub.

Ens atrevim a assegurar que constituïran un veritable aconteixement artístic.

Noticiari Mundial

Albatàrec, 23. — L'ajuntament d'aquesta població s'ha vist precisat a tornar a inaugurar les escoles, que ja ho foren el dia 15 del mes passat, per no haver quedat prou ben inaugurades en aquella data.

Assistiren a la festassa representants de totes les forces vives de la població. En finir l'acte, tots els circumstants foren obsequiats amb un "toast" d'honor, consistent en una llesca de pa il·lustrada amb tomàquet i aplicacions de bacallà esqueixat, miríficament servit per l'hotel de ca l'Angeleta.

Mentrestant la banda municipal autònoma amenitzà el pisolabis interpretant magistralment escollits i tendres motets.

Sant Hipòlit de Voltregà, 23. — Després de llarga i penosa enfermetat, el Sr. Busquets, il·lustre terratinent d'aquesta població, ha pogut ja abandonar, per prescripció facultativa, l'allitament que tan estòicament venia suportant.

Degut a tan faust motiu, són moltes les

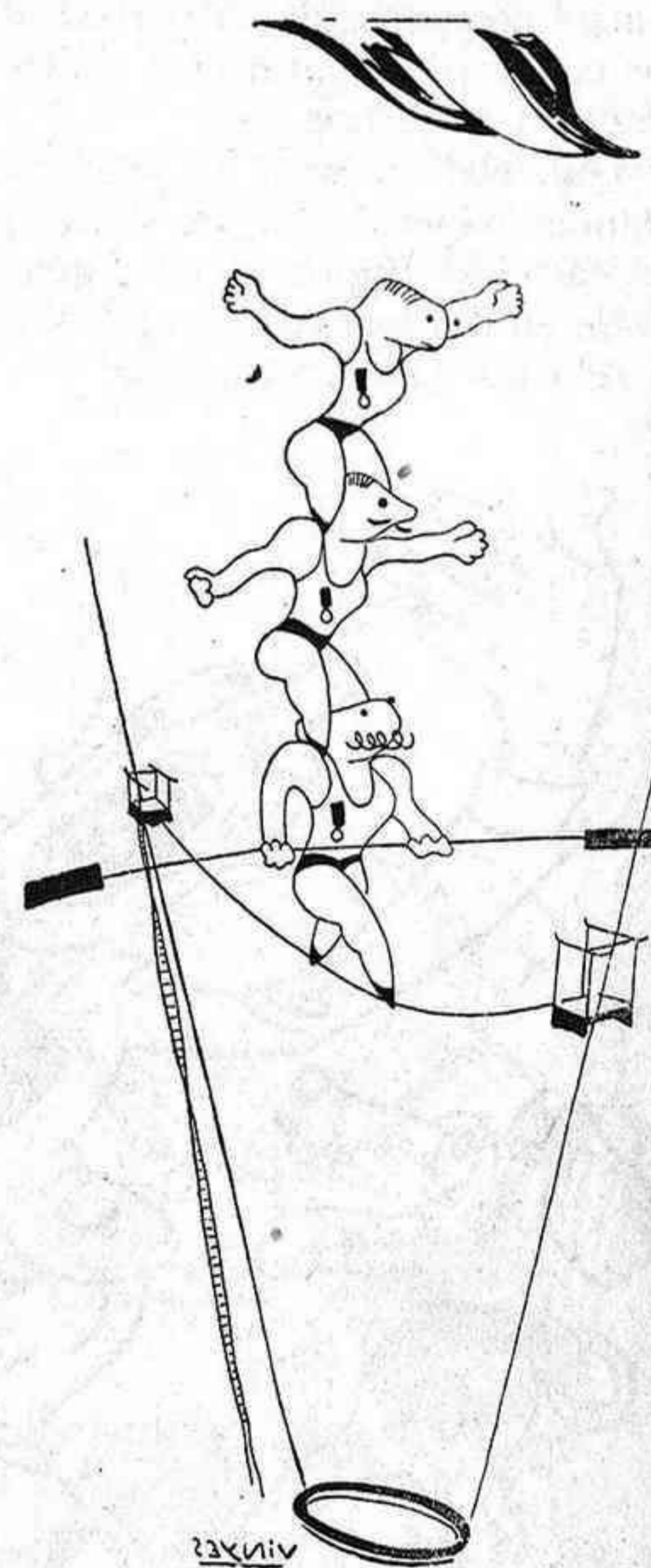
lletres, que aquests dies rep de les seves amistats, felicitant-lo i encoratjant-lo perquè reemprengui novament aquelles passejades tan interessants que realitzava a les engires del poble en benefici de la seva salut i en prestigi del paisatge.

Per notícies que hem pogut inquirir, sembla que el Sr. Busquets està ben disposat a accedir als precs que tan reiteradament li han estat fets.

Masquefa. — Seguint el costum immemorial, l'Ajuntament ha cedit gentilmente l'antiga sala de sessions, que dona a l'hort, perquè la societat coral "L'Enterpense" hi faci els assaigs de les caramelles d'enguany.

Aquest any les caramelles de "L'Enterpense" prometen ésser molt llúides. Segons referències que tenim, la senyera lluirà la corbata nova ofrenada en les últimes eleccions, pel distingit Sr. Diputat.

També ens ha dit un oceller que les caramelles es componen de dos valsos, una polka

CIRC. = L'oració del funàmbuls.

...i no permeteu que nosalres caiguem.

FITXES

FANTASIES DAVANT DEL MAR

Aquesta roba de mariner, neda. L'han penjada a les cordes de proa de la goleta perquè s'eixugués. Però la roba, molla de blau d'aigua, segueix mullant-se de blau de cel, estirant els braços buïts en una esparracada natació aèria.

—o—

Home gairebé d'ombra dintra l'ombra. Ens ha ofert els serveis d'una gasolinera que viatja a una riba empàlmerada que, ben bé, no precisa on és.

En les seves paraules—goteja d'aigua d'estalagmita—, hi ha un emboratat repòs.

Ens allarga una tarja: —“Representant en el port de Barcelona de The Estigia Navigation Company”—.

—o—

El ventitjol marí té dents de rata. Ens ho diuen les banderes dels pals dels trinquets, voluptuosament mossegades.

El vaixells al port semblen senyors Esteves, mig tombats de costat damunt d'una flonja gespa blavissa.

Somnien nous viatges de plaer tot fumant llargs tabacs de l'Havana.

—o—

Vaixell anglès. A la corbeta un lloro engabiat.

El porten dels tròpics i va a Cardiff.

Sap ja dir “Good Morning” amb accent britànic, tan correcte com l'accent del gripau de Jules Renard.

No és estrany. El lloro, per temperament, gairebé sempre és anglès.

Ancora en els molls de Barcelona i se sent en terra estrangera.

—o—

L'ona agafa concavitats de mà per poder peixer les gavines el menjar que els tiren des dels vaixells.

LES MALES LLENGÜES

El drapaire del segon terme.

Fixa't en la Maria com llença els diners. Li deuen anar bé els negocis.

Es que deu estar embolicada amb l'assumepte Stawisky.

Teló Enlaira

NOVES. DIUEN QUE...

No passa res, res, res!

...que a l'Apolo hi anirà una gran companyia catalana de primeres figures.

... que estrenaran “La Gloriosa”, de Poal Aragall.

...que Josep Santpere debuta el dissapte de Glòria amb l'obra d'Alfons Roure: “El Rei fa treballs forçats”.

...que a l'obra hi surten quatre pianos de cua.

...que a Novetats han estrenat una cosa russa del mestre Panella.

...que els que veien l'obra trobaven que l'obra era un camelo rus com allò “d'un buff va quedar pitoff”.

...que tornarem a tenir “Divino Impacient” a les ordres d'un nous munyidors de la vaca grassa del monàrquic Peman.

...que el públic blanc barceloní es va acreditant de pelman, una cosa pareguda a allò casteilà del “pelmazo”.

...que Lluís Elies ha llegit un altra obra a la companyia Pujol Fornaguera.

...que l'obra de Lluís Elies es titula: “El fill del senyor Gold”.

...que la Maria Vila i Pius Davi aniran a Madrid a fer admirar les “Alas en la Aldea”. I que fóra fàcil que allà els aixelesin per “aldeanos”.

...que Enriqueta Torres, la gran actriu catalana, diuen que formarà part de la companyia catalana que anirà a l'Apolo.

...que davant d'aquesta companyia i com a primer actor hi veurem en Clapera.

També es parla de l'Assumpció Casals. Tant de bo que fos cert.

...que el Teatre Còmic aviat serà declarat teatre oficial.

...que el dia 15 d'abril començaran les representacions del III Concurs de Teatre Amateur.

...que hi han inscrites moltes companyies.

La setmana vinent es posarà a la venda el número extraordinari dedicat a Montjuïc.

Uns quants senyors diuen que "el teatre català està en crisi".

Volen dir: "el públic català s'ha cansat de veure les poca-soltes que li oferim nosaltres".

—o—

A l'aeròdrom del Prat han detingut un estranger que fa vuit mesos que corre d'un país a l'altre cercant la seva dona, que li fugí amb un amant... i amb quatre-cents mil francs.

Això és pitjor que cercar la lluna en un cove.

—o—

Diuen que aquest any hi hauran processons de setmana santa. A pesar del laïcisme, no ens estranya gens.

El que ens estranya és que encara no ens hi facin anar, a nosaltres, els republicans.

A alguns, però, no els vindria pas de nou: els republicans de pega, que ara si ja no necessiten disfressar-se de republicans i ensenyen l'orella monàrquica.

DOCTOR MORA - Vies Urinàries
Sífilis, Impotència,
Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

La setmana passada l'Albinyana tornà a remenar la cua, amenitzant la sessió del Parlament amb un intermedi còmic.

Com que li digueren boig i ell callà, i "quien calla, otorga" — ho citem en castellà per a fer contents a ell i a la Lliga — nosaltres, els catalans, que som generosos i ens compadim de les desgràcies, li oferim una cella a Sant Boi.

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes dies festius, de 6 a 9.

Grandiós programa internacional de grans atraccions.

Quartet líric-còmic:

TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS
ESPECTACLE FRIVOL DE
LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina
Melodiam Orchestra.

HOTEL MEUBLÉ
EL RECREO

'CASA MASQUEFA'

Esmerat servei en habitacions de 3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8
Príncep de Viana, 3
Telèfon 12665

Aquests dies s'ha parlat molt d'uns caminants de la fam que fan molta forrolla a Londres.

Ací els que tenen fam, que també n'hi ha — i per això ens sembla indelicat i poc oportú que sovintegin tant els banquets d'homenatge i els vermutos d'honor — no tenen ni esma de caminar.

—o—

Les dretes segueixen *collaborant* en l'obra de la República.

Per això la República va tant bé.

—o—

Des de fa alguns diumenges es venen a l'església de la Concepció uns *pollos bien* — *bien*, què? — venent "El Correo Catalán", que no es *correo* perquè sempre va retrassat, ni "catalán" perquè està escrit en castellà, i en castellà del més macarrònic.

Quina manera més llastimosa de perdre el temps! I quina manera de prendre el pa als venedors de diaris!

Tapes

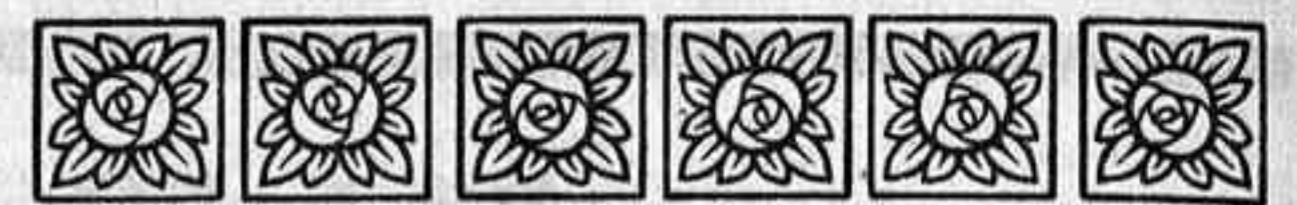
amb planxes
daurades per a
relligar

L'Esquella
de la

Torraxa

Tapes soles 5 pts.

Tapes i Relligat
8'50 pts.

J. A. F.
Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més
important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis
Condicions favorables
Portant la roba,
fem confeccions
a 50 pessetes

Informacions, 13845
Telèfons { r è d i t s i 13569
Hechures, 13569
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic es-

pecífic vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès

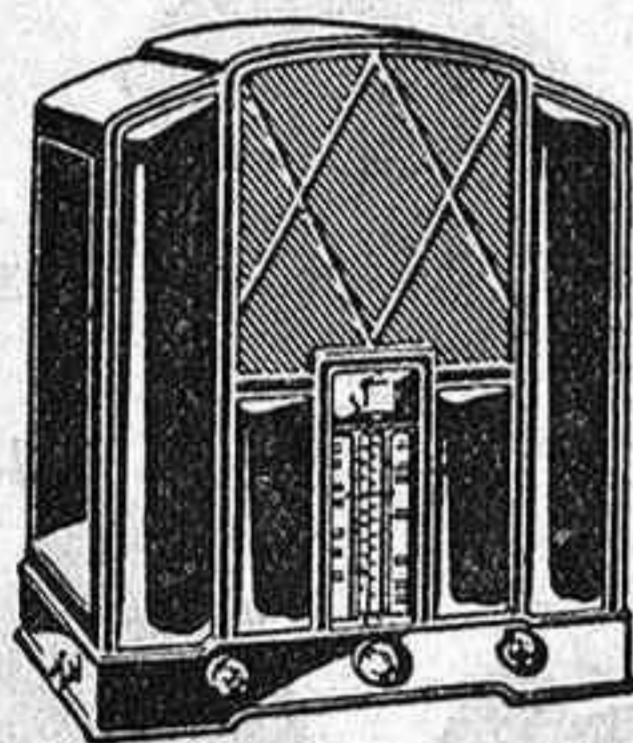
del Brasil

Són els més fins i

aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFE

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio
PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries-Matriu-Sifilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X

Director: Doctor J. RIU

18 Nou de la rambla, 18

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINARIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

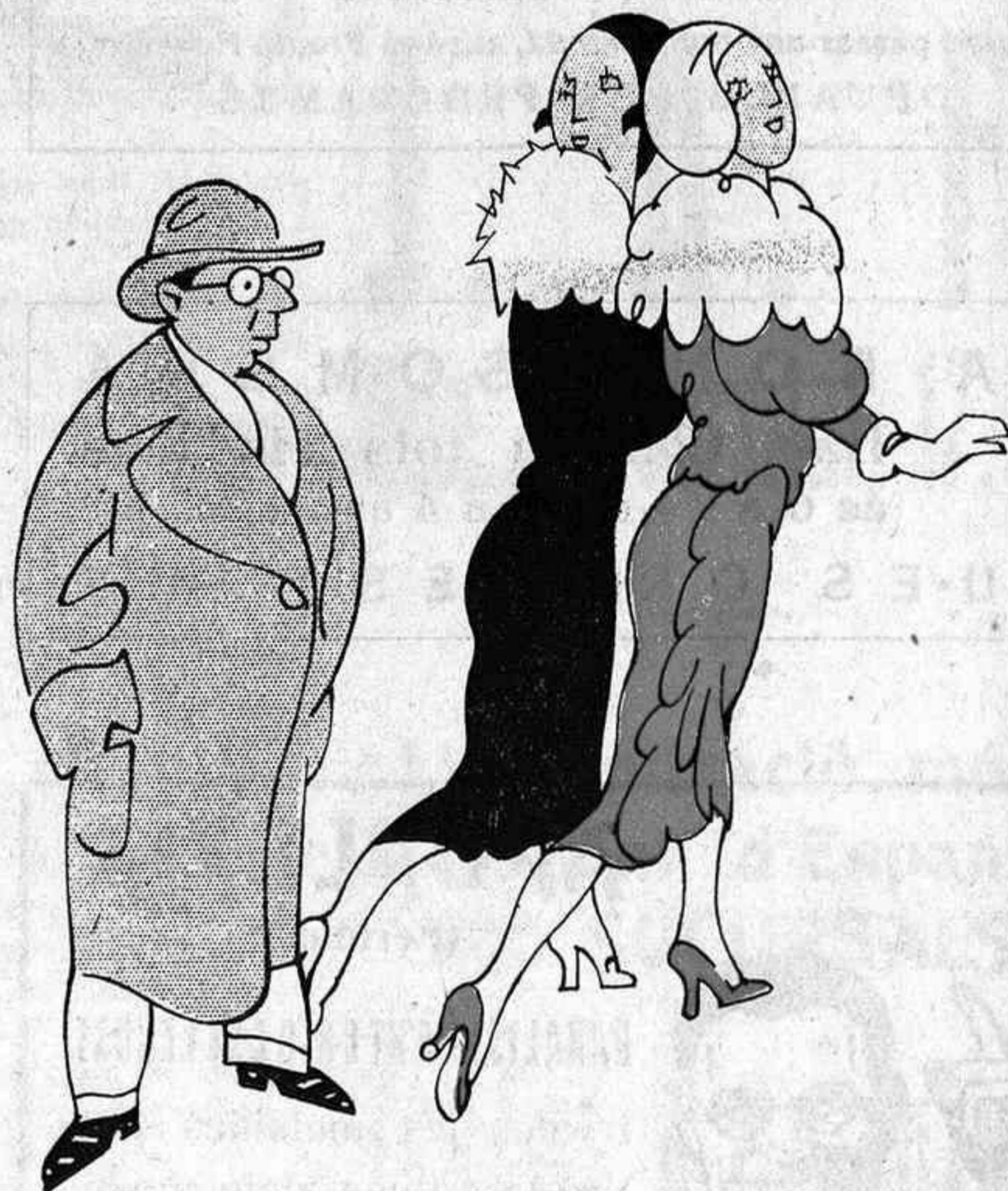
BARCELONA

PERTANY A LA BIBLIOTECA
1965
CENTRE BARCELONÈS

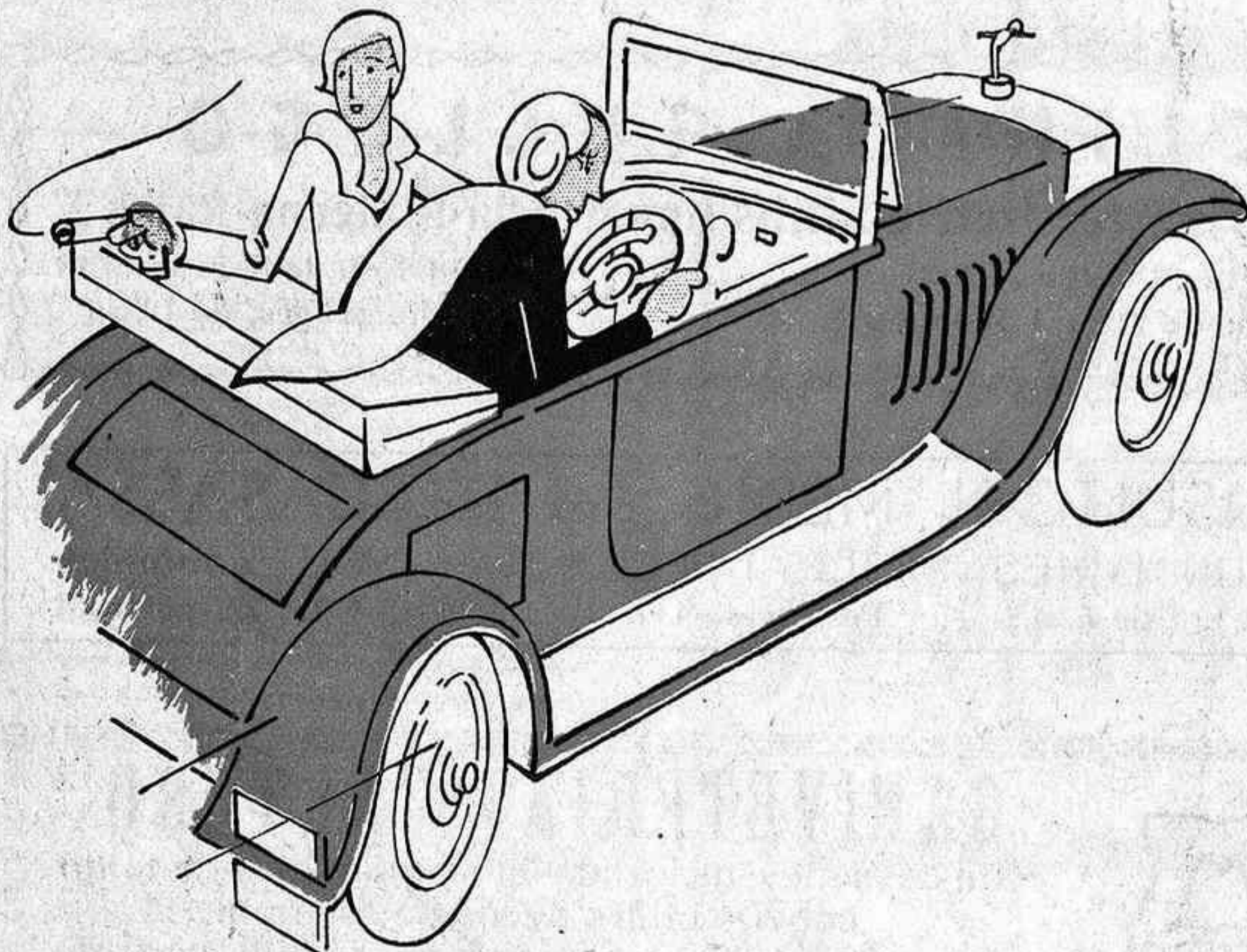
Les dones atracadores

O ens compra aquesta joia
o l'emviem a l'altre barri.

Jo ja les seguiria, però
poden resultar atracadores.

A l'últim comprendran
que el sexe feble són ells.

Prou, això s'acaba! O em doneu més
diners o em dedico a l'atractament.